

Prima instanță: Judecătoria Grigoriopol (jud.N. Costin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac)

ÎNCHEIERE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Valentina Clevadi

Ion Druță

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Alexandru Savva, în interesele Marceli Botnaru, împotriva deciziei din 06 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Marcela Botnaru împotriva Întreprinderii de Stat „Camera Înregistrării de Stat”, intervenienți accesorii Petru Apostol, Societatea cu Răspundere Limitată „Dicaros” cu privire la anularea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La data de 23 februarie 2015 Marcela Botnaru s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva ÎS „Camera Înregistrării de Stat”, intervenienți accesorii Petru Apostol și SRL „Dicaros” solicitând anularea integrală a deciziei din 02 decembrie 2014 a ÎS „Camera Înregistrării de Stat” privind admiterea cererii lui Petru Apostol referitor la efectuarea modificărilor în Regsitrul de stat al persoanelor juridice, în baza deciziei din 05 iunie 2013 a Curții Supreme de Justiție și a răspunsului nr. 05/03-205 din 11 februarie 2015 a ÎS „Camera Înregistrării de Stat”, repunerea în termenul de prescripție și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, SRL „Dicaros” a fost fondată la 04 iunie 1998, cu capitalul social de 5400 lei, iar în calitate de asociați, la moment, erau Petru Apostol cu cota de 50% și Marcela Botnaru cu cota de 50%. Administrator al societății a fost desemnat Petru Apostol.

Susține că, s-a adresat instanței de judecată cu cerere privind destituirea lui Petru Apostol din funcția de administrator al SRL „Dicaros”, motivul fiind unele neînțelegeri între asociați.

Solicită obligarea ÎS „Camera Înregistrării de Stat” de a o înscrie în Registrul de stat al persoanelor juridice în funcție de administrator al SRL „Dicaros”, iar Petru Apostol să fie radiată din rubrica - administrator al SRL „Dicaros”.

Prin hotărârea din 19 iunie 2012 a judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău s-a

desemnat în funcție de administrator al SRL „Dicaros” - asociatul Marcela Botnaru, cu obligarea ÎS „Camera Înregistrării de Stat” de a o înscrie în Registrul de stat al persoanelor juridice ca administrator al SRL „Dicaros” și radierea lui Petru Apostol din rubrica - administrator al SRL „Dicaros”.

Prin decizia din 13 decembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău s-a menținut hotărîrea din 19 iunie 2012 a judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

La data de 09 august 2012 Marcela Botnaru a înaintat ÎS “Camera Înregistrării de Stat” o cerere, prin care a solicitat primirea spre executare și executarea titlului executoriu nr. 2-9539/12, eliberat de judecătoria Rîșcani mun. Chișinău în baza hotărîrii din 19 iunie 2012.

Prin decizia din 15 august 2012 a ÎS “Camera Înregistrării de Stat” s-a înregistrat în Registrul de stat al persoanelor juridice, ca administrator a SRL „Dicaros” - Marcela Botnaru.

La data de 15 august 2012 ÎS “Camera Înregistrării de Stat” a eliberat Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 254470, conform căruia se atestă faptul operării modificărilor în temeiul deciziei din 15 august 2012 a ÎS “Camera Înregistrării de Stat”, cu indicarea ca administrator al SRL „Dicaros” - Marcela Botnaru.

Prin decizia din 05 iunie 2013 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul lui Petru Apostol, s-a casat hotărîrea din 19 iunie 2012 a judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și decizia din 13 decembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea pricinii la rejudecare.

Menționează că în luna ianuarie a anului 2015 a aflat că pe parcursul lunii decembrie 2014 ÎS “Camera Înregistrării de Stat” a efectuat un șir de modificări în Registrul de stat al persoanelor juridice, în baza cererii lui Petru Apostol, care a anexat și decizia din 05 iunie 2013 a Curții Supreme de Justiție, precum și un șir de acte ale executorului judecătoresc Maria Caduc. ÎS “Camera Înregistrării de Stat” a admis cererea lui Petru Apostol și a efectuat modificările solicitate, dispunînd înregistrarea în Registrul de stat al persoanelor juridice ca administrator a SRL „Dicaros” - Petru Apostol.

Afirmă că, registratorul ÎS “Camera Înregistrării de Stat”, la operarea modificărilor, și-a întemeiat concluziile pe faptul că prin decizia din 05 iunie 2013 a Curții Supreme de Justiție s-a dispus casarea hotărîrii din 19 iunie 2012 a judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și a deciziei din 13 decembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău și că printr-un șir de acte ale executorului judecătoresc Maria Caduc au fost anulate anumite măsuri de asigurare ce au fost emise în cadrul procedurii de executare intentate în baza titlurilor executorii nr. 2-9539/12 eliberate de judecătoria Rîșcani mun. Chișinău în temeiul hotărîrii din 19 iunie 2012.

În drept, registratorul și-a întemeiat concluziile sale pe prevederile art. 11 și art. 16 al Legii privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali nr. 220 din 19 octombrie 2007.

Consideră că, decizia din 02 decembrie 2014 a registratorului ÎS “Camera Înregistrării de Stat” privind admiterea cererii lui Petru Apostol privind efectuarea modificărilor în Registrul de stat al persoanelor juridice, este ilegală.

Invocă că, la data de 03 februarie 2015 s-a adresat ÎS “Camera Înregistrării de Stat” cu o cerere prealabilă, iar prin răspunsul nr. 05/03-205 din 11 februarie 2015, ÎS “Camera Înregistrării de Stat” a respins cererea prealabilă, menționînd că este tardivă.

În opinia sa, acțiunile registratorului sunt contrare prevederilor legislației în vigoare.

Referitor la termenul de prescripție, reclamanta remarcă că, despre existența deciziei din 02 decembrie 2014 a ÎS “Camera Înregistrării de Stat” a aflat la data de 30 ianuarie 2015 și, astfel, pretinde că nu a omis termenul de prescripție invocat de ÎS “Camera Înregistrării de Stat”.

Specifică că, despre actul administrativ contestat, nu i-a comunicat nici Petru Apostol și nici ÎS “Camera Înregistrării de Stat”.

Prin hotărârea din 14 mai 2015 a judecătoriei Grigoriopol s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Marcela Botnaru, s-a repus în termenul de prescripție la depunerea cererii de chemare în judecată și s-a declarat nulă decizia din 02 decembrie 2014 a ÎS „Camera Înregistrării de Stat” privind admiterea cererii lui Petru Apostol referitor la efectuarea modificărilor în Regsitrul de stat al persoanelor juridice. Cerința de încasare a cheltuielilor de judecată s-a respins.

Prin decizia din 06 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-au admis apelurile depuse de ÎS “Camera Înregistrării de Stat” și Petru Apostol, s-a casat hotărârea din 14 mai 2015 a judecătoriei Grigoriopol și s-a pronunțat o nouă hotărâre de respingere a cererii de chemare în judecată.

La data de 09 decembrie 2015 avocatul Alexandru Savva, în interesele Marceli Botnaru, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a soluționat corespunzător și pe deplin pretențiile din acțiune.

În opinia sa, decizia instanței de apel a fost adoptată cu grave încălcări a normelor de drept material și de drept procesual, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, precum și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curtii de Apel Chișinău a fost adoptată la 06 octombrie 2015, iar avocatul Alexandru Savva, în interesele Marceli Botnaru, a declarat recurs la data de 09 decembrie 2015.

Materialele pricinii atestă că decizia a fost expediată părților la data de 19 octombrie 2015 (f.d.132), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la data de 09 decembrie 2015 de către avocatul Alexandru Savva, în interesele Marceli Botnaru, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către avocatul Alexandru Savva, în interesele Marceli Botnaru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Alexandru Savva, în interesele Marceliei Botnaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul constată că argumentele invocate în recurs, în esență sunt identice celor din cererea de apel, care au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel și nu urmează a fi supuse examinării în ordine de recurs.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe

dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către avocatul Alexandru Savva, în interesele Marceliei Botnaru, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către avocatul Alexandru Savva, în interesele Marceliei Botnaru, împotriva deciziei din 06 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Valentina Clevadî

Judecătorii:

Ion Druță

Oleg Sternioală